Тоже: македонски—славянска история,
отъ се захващатъ! уште от 3314-на. година. по =
вселенскиіот потоп.

Тики за подробно разберување, я делиме!
стройни ӱуљу определениве пет времиња: со после
пело—временски разсказании.

1-во.. от 3314-на.. год.. по вселенскиіот потоп
даже до 900: год. пред Христа. даже се плодење!, и
населявање! (на Македонци:) 1-во време је.

2-ро. а от 900. год. пред Христа, даже до 148
години пред Христа? имање! свои особити цареви.
и своје царствено правление! даже подримјани
Пидање. друго време је.

3-ово а от 148 години пред Христа, даже до
395-та. год. по Христа, като се оделило! римското
царство на две царства: трекво време је.

4-то. а от 395-та. год. до 1300-та. год. по Хри
ста, даже дошле! турци во Македония. четврто
време је.

5-то. а от 1360-та. год. като завладеле,
турци! над Македония. тики даже до (сегашно
нашто, време! до сега!) петто време је.

<u>разпознавање</u>

а славянски—македонска за исто
рия, като я подлежаваме! уште от 3314-на год.

по вселенскиъот потоп. тики по свелело содржа-
ват! даме (до настојашто време, досега.)

§ I-ви.

Доко спроти како штоје горе речело, оту ма-кведонци посвелело се пладиме! во долу речените места: тики (и не подвилими, нало крепни,) живувальи! живуваат! као во сопствено-местни предельи: дема и досега.

§ II-ри.

Токо македонски-славянскава историч, — оту се зафаквят уше от начално то плад[illegible] ле! славянско. тики затова я узимаме, на пред речени пат! времинья: за чисто разбиранье.

Заре македонски славяни, като се старо-местни жительи! пол-острофски. тики уше от не извесно време, са имальи! сопствено державно-претвориуње. и свои владетельи.

§ III-ки.

А македонското царуванье, по историчски бельешки уверенье, оту се зафакья! — тот деда посока: пестиъот син Ифетова.

Уште като живучал со чедородијата си, — от се накерскима [illegible] кон запад: зава азиско-: сармацијата. а до тока били замилати, све[illegible] [illegible] подини! по потопот вселенски.

§ IV-ти. ./.

а ов пред речено време чедо-родието педе-тосохово, постепено се умножавало! наймалне, во азиска сармациа: тако азиска сармация, се белвет! долу речениве места.

1-ви. покрај, западнеко! и среде-земно! мориньа
2-ро. покрај, мраморско! и босфорско! мориньа.
3-ти. покрај, понтиско море! сва азиска страна.

ево пред стоината време, чедо-родиетоп педово тосохово! како се умножило: тики преминувало! и прејн босфора! и преку (дар-данелни сносполнта:) во восточна јевропа.

§ V-ти.

апо преминувањево от азска сармация, во јевропајска, првин се населени! и покрај јевропски босфор: иво јевропске дардания. иво пелагонија: тики иве горни! и долни! вилвоет. даже иво далмациа, се изнаселнива.

§ VI-ти.

а от горе речено време во пред речениве места, македонциве како се плодиле! и се населиле! како (не паздвижни: не покретни:) си свои ловј. пои утрезнание, от свои владетели! даже до дес: пазими пред писта

тако сега пред речено време, зето мокве, ази од имањо свои царе бино царства.

управлвенийе: погладуваме! уште от тројанскиіот бой.

от у македонци под свої царско пилипово управлвенийе, се билье! против грци: браманейа кви, град! трой. тики и царот пилипомона, сило изгубилье! во тројанскиот бой.

§ VII-ми.

токо речи најверни доказателства, нахадиме! за от македонскиве царевие от девет стотини години пред христа.

ама за сви горе речени времинья, тока особ разскажуваме! во историчва: сите превратии! и случаы! македонцим случившися даже досега.

§ VIII-ми.

токо во прошедше тежушти времинья, от славянскиіов род найнапред придошльце! болгари. ало болгари около 900: години, придошльи! и срби.

токо иза болгари, иза срби, чатуваме је! во одсобити историы. а тако иза от други народности, кака ни се! историите им.

§ IX-ти.

а от 1396-та. год. по христа, [illegible] както се (раздрузло! пропаднало!) болгарското царство. тики и македонци, и срби, попаднавье! под турско владичество: и бугари си разбегалье.

тики от 1396-та. год. даже и досега =

турци владеат! над македонци. 6

в X-ти.

раскажување.

За колку цареви, имале! македонци: свои. и колку туѓи! цареви.

1-во. за от сто, и триесет, и една, година! по потопот. вселенски: тика до девет стотини години пред христа, нејe точно извесно! за бројот от царевите ни. македонски.

заре за пред стоjаште временско растојание нами било возможно! надлежните сказании дади изнајдем: и сам дади преведам! тадеги заблежим.

токо заради пред речени сказании, оставам celмении! вото долниве редови: за други посведо-тели, некаги искание! колку цареви биле.

2-ро. а от девет стотини години пред христа, даже до 148: години! пред христа: македонци имале! 32. цареи од свои-народа владатели.

3-то. а от 148: год. пред христа. даже до 395-та: год. по христа. над македонци, им царуе вадезади цареви римски.

4-то. а от 395-та. год. до 1360-та. година христа, над македонци им царуваше! 70: цареви византиски. и еден крал! болгарски и два цареи! српски.

5-то. а от 1361-ва. год. до 1892-ра. год. над = Македонци им царуваље! 29: цареви турци.

<u>разказуваље! за книжевнат основа.</u>

§ VI-ти.

а строти као што је зборувало од = срби, и бугари, после се придојдени! во пол-остро= ф балкански: а сви от едал народност, се чи= тајет! со славяниве македонски.

тики во текуштево сто-летије. најна= пред: срби издтиствуваље! слобода! и за кни= жевност иза све нешто.

ама от като се ослободилье, не им = текнало заде оборетет вниманье, аљи сло= весност правит! народно соједињуваље.

заре сви литератори реклье, от сло= весност се пишит! от поголемо число народно = като се разбирајет: ама неје дtиствувало.

§ VI-ти.

за мизици като писаље не внимава= ље да правят ослоф! за. ошт словесност: строти= множественско разбираље. токо само правилье, о сло= вност! (литерат, рек. книжевна.)

от! ... а мизиска словесност от селиво изра= дајје чрљяв. тики затова мизици, се велят! помяци. тики от не вешки права-словци, сло=

весностьа славянско-пол-острофска стоит! разбратна. и празно-словестна. за кас што велят, ирнаути! где татари нук мар вешт.

§ XIII-ти.

а славянски-македонсково наречение, којо офорњело! уште от краля филипа II-ри. ама пак је сновало, за општ славянски! язик.

тики за десе уверет, љубопитствуют читатели. нека видет, во пети! дел: книга XI. аво глави! IV-та. иво V-та. дествително се во-образели, сви язични! содржинње.

§ XIV-ти.

а стари право-словци рекле, от з. соједињуванње! гуен-народен язик. сите язични разлики и собируваат! тики еднаков словесност се средуват: за сви соједи дато разбираат.

а за строги како што рекле стари право-словци, и историята је написала! за општ славянски јазичен основ.

а исканиеа, от помлочествен еднаков словесност! по славянско-пол-острофско наречение: без порока, и разлика, за дат разбираат! сви пол-острофски славяни.

§ XV-ти.

така славянско-пол-острофските

III.

сорбви; от (не вештина! не вежество!) право-слов-
ското оту, пачче несе ни познавајет! Сами со други:
оту се от славјански народност сви.

Тики иза опознавање, пол-острофски —
ве славјански сорбви! разсказувано је. Во —
Кни. XI-та. со сите подробности.

Ѓоргѓия, М. Пулевски.